

32000D0642

L 271/4

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

24.10.2000.

PADOMES LĒMUMS

(2000. gada 17. oktobris)

par sadarbības pasākumiem starp dalībvalstu finanšu ziņu vākšanas vienībām attiecībā uz informācijas apmaiņu

(2000/642/TI)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, un īpaši tā 34. panta 2. punkta c) apakšpunktu,

ņemot vērā Somijas Republikas iniciatīvu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu,

tā kā:

- (1) Rīcības plāns organizētās noziedzības apkarošanai tika apstiprināts Eiropadomes sanāksmē Amsterdamā no 1997. gada 16. jūnijam līdz 17. jūnijam ⁽¹⁾. Rīcības plāns ieteica, jo īpaši 26. ieteikuma e) punktā, uzlabot sadarbību starp tiem kontaktpunktiem, kas saņem ziņojumus par aizdomīgiem darījumiem atbilstoši Padomes Direktīvai 91/308/EEK (1991. gada 10. jūnijs) par to, kā novērst finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai ⁽²⁾.
- (2) Visas dalībvalstis izveidojušas finanšu ziņu vākšanas vienības (FIUs), lai vāktu un analizētu informāciju, kas ir saņemta saskaņā ar Direktīvas 91/308/EEK noteikumiem ar mērķi noteikt saiknes starp aizdomīgiem finanšu darījumiem un ar tiem saistītu kriminālsodāmu darbību, lai novērstu un apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu.
- (3) Informācijas apmaiņas mehānismu starp FIUs uzlabošana ir viens no mērķiem, ko ir atzinusi Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas ekspertu grupa, kura ir izveidota kā daļa no Organizētās noziedzības daudzdisciplīnu grupas; vēl viens mērķis ir informācijas apmaiņa starp FIUs un dalībvalstu izmeklēšanas iestādēm, lai apmainītos ar zināšanām par finanšu, tiesībsaizsardzības un tiesu iestāžu jautājumos.
- (4) Padomes 1995. gada marta secinājumi uzsvēra to, ka nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas apkarošanas sistēmu stiprināšana ir atkarīga no sadarbības starp dažādām iestādēm, kas ir iesaistītas tās apkarošanā.
- (5) Otrajā Komisijas ziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei par Direktīvas 91/308/EEK īstenošanu ir norādītas

grūtības, kas joprojām rodas, novēršot komunikāciju un informācijas apmaiņu starp konkrētām vienībām, kurām ir dažāds juridiskais statuss.

- (6) Nepieciešams, lai cieša sadarbība veidotos starp atbilstošām dalībvalstu iestādēm, kas ir iesaistītas cīņā pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, turklāt jānosaka tieša komunikācija starp minētajām iestādēm.
- (7) Dalībvalstis sekmīgi apstiprinājušas pasākumus saistībā ar šo jautājumu, kas galvenokārt pamatots ar principiem, kuri ir izklāstīti saprašanās memoranda projektā, ko ir ieteicis FIUs neformāls pasaules tīkls, kuru sauc par "Egmonta grupu".
- (8) Dalībvalstīm jāorganizē FIUs tā, lai nodrošinātu informācijas un dokumentu iesniegšanu pienācīgā laikā.
- (9) Šis lēmums neietekmē nevienu konvenciju vai vienošanos, kas attiecas uz savstarpējo sadarbību krimināllietās starp tiesu iestādēm,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka FIUs, kas izveidotas vai izraudzītas saņemt finanšu informāciju, lai apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, atbilstoši valsts pilnvarojumam sadarbotos attiecīgās informācijas vākšanā, analizēšanā un izmeklēšanā FIU par jebkuru jautājumu, kuri var norādīt uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu.

2. Dalībvalstis nodrošina 1. punkta nolūkos to, ka FIUs apmainās, spontāni vai pēc pieprasījuma, un vai nu atbilstoši šim lēmumam, vai saskaņā ar esošiem vai nākotnes saprašanās memorandiem, ar jebkuru pieejamu informāciju, kas var būt noderīga, lai FIU apstrādātu vai analizētu informāciju, vai veiktu izmeklēšanu attiecībā uz finanšu darījumiem, kuri attiecas uz nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un iesaistītām fiziskām vai juridiskām personām.

3. Ja dalībvalsts ir norīkojusi policijas iestādes veikt FIU pienākumus, tā var sniegt informāciju, kas ir FIU rīcībā, lai atbilstoši šim lēmumam iesniegtu to saņēmējas dalībvalsts iestādei, kuras ir norīkota šādam mērķim un kuras atbild par jomām, kas ir minētas 1. punktā.

⁽¹⁾ OV C 251, 15.8.1997., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 166, 28.6.1991., 77. lpp.

2. pants

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka šī lēmuma nolūkos FIUs ir viena iestāde katrai dalībvalstij un atbilst šādai definīcijai:

“Centrālā valsts iestāde, kuras nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanas nolūkos atbild par tādas finanšu informācijas saņemšanu (un, ciktāl tas ir atļauts, pieprasīšanu), analīzi un izplatīšanu kompetentām iestādēm, kas attiecas uz aizdomām par noziegumu veikšanu vai ko pieprasa valsts tiesību akti”.

2. Ņemot vērā 1. punktu, dalībvalsts var izveidot centrālu vienību, kas saņem informāciju no decentralizētām aģentūrām vai pārsūta informāciju decentralizētām aģentūrām.

3. Dalībvalstis norāda vienību, kas ir FIU šī panta nozīmē. Tās rakstiski paziņo minēto informāciju Padomes ģenerālsēkretariātam. Minētais paziņojums neietekmē esošās attiecības, kas attiecas uz sadarbību starp FIUs.

3. pants

Dalībvalstis nodrošina to, ka FIUs funkciju veikšanu atbilstoši šim lēmumam neietekmē to iekšējais statuss, neatkarīgi no tā, vai tās ir administratīvas, tiesībsargāšanas vai tiesu iestādes.

4. pants

1. Katram pieprasījumam, ko iesniedz atbilstoši šim lēmumam, pievieno īsu paziņojumu par nozīmīgiem faktiem, kuri ir zināmi pieprasītājam FIU. Pieprasījumā FIU norāda, kā tiks izmantota pieprasītā informācija.

2. Ja pieprasījumu iesniedz atbilstoši šim lēmumam, pieprasītāja FIU norāda visu būtisko informāciju, tostarp pieejamo finanšu informāciju un pieprasītos tiesībsargāšanas datus, kas ir norādīti pieprasījumā, nerakstot oficiālu pieprasījuma vēstuli atbilstoši piemērojām konvencijām vai nolīgumiem starp dalībvalstīm.

3. FIU var liegt atklāt informāciju, kura var vājināt izmeklēšanu, ko veic pieprasītā dalībvalsts vai, ārkārtas gadījumos, ja informācijas atklāšana ir acīmredzami neproporcionāla fiziskas vai juridiskas personas, vai attiecīgās dalībvalsts likumīgām interesēm, vai citādi nesaskan ar valsts tiesību aktu pamatprincipiem. Jebkuru šādu atteikumu izskaidro FIU, kas pieprasa informāciju.

5. pants

1. Informāciju vai dokumentus, kuri saņemti saskaņā ar šo lēmumu, paredzēts izmantot mērķiem, kas ir izklāstīti 1. panta 1. punktā.

2. Pārsūtot informāciju vai dokumentus atbilstoši šim lēmumam, pārsūtītāja FIU var noteikt ierobežojumus un nosacījumus informācijas lietošanai tādiem mērķiem, kas nav paredzēti 1. punktā. Saņēmēja FIU ievēro šādus ierobežojumus un nosacījumus.

3. Ja dalībvalsts vēlas izmantot pārsūtīto informāciju vai dokumentus kriminālizmeklēšanā vai kriminālvajāšanā mērķiem, kas izklāstīti 1. panta 1. punktā, pārsūtītāja dalībvalsts var nepieņemt šādu izmantošanu, ja vien šāda rīcība pamatota ar ierobežojumiem tās valsts tiesību aktos vai nosacījumiem, kuri minēti 4. panta 3. punktā. Pienācīgi izskaidro noraidījumu.

4. FIU veic visus nepieciešamos pasākumus, tostarp drošības pasākumus, lai nodrošinātu to, ka atbilstoši šim lēmumam iesniegtā informācija nav pieejama citām iestādēm, aģentūrām vai departamentiem.

5. Iesniegto informāciju aizsargā atbilstoši noteikumiem Eiropas Padomes 1981. gada 28. janvāra Konvencijā par personu aizsardzību sakarā ar personas datu automātisku apstrādi, kā arī ņemot vērā Eiropas Padomes 1987. gada 15. septembra Ieteikumu Nr. R(87)15 par personu datu izmantošanu policijas darbā, vismaz ar tādiem pašiem noteikumiem par konfidencialitāti un personas datu aizsardzību kā tie, ko piemēro saskaņā ar tiem valsts tiesību aktiem, kuri attiecas uz pieprasītāju FIU.

6. pants

1. Ievērojot valsts tiesību aktos noteiktos ierobežojumus un atsevišķi to nepieprasot, FIUs drīkst apmainīties ar būtisku informāciju.

2. Piemēro 5. pantu saistībā ar informāciju, kas ir sniegta atbilstoši šim pantam.

7. pants

Dalībvalstis nosaka un vienojas par piemērotiem un aizsargātiem informācijas apmaiņas kanāliem starp FIUs.

8. pants

Šo lēmumu īsteno, neierobežojot dalībvalstu saistības pret Eiropu, kā tās ir izklāstītas Eiropas konvencijā.

9. pants

1. Tiklīdz, cik FIUs sadarbības pakāpe, kas norādīta saprašanās memorandos, kas noslēgti vai tiks noslēgti starp dalībvalstu iestādēm, atbilst šim lēmumam vai sniedzas tālāk par šī lēmuma noteikumiem, to neierobežo šis lēmums. Ja šī lēmuma noteikumi sniedzas tālāk par jebkura starp dalībvalstu iestādēm noslēgta saprašanās memoranda noteikumiem, šim lēmumam ir augstāks spēks kā šādiem saprašanās memorandiem divus gadus pēc šī lēmuma stāšanās spēkā.

2. Dalībvalstis nodrošina to, ka tās spēj pilnīgi sadarboties saskaņā ar šī lēmuma noteikumiem, vēlākais, trīs gadus pēc šī lēmuma spēkā stāšanās.

3. Padome izvērtēs dalībvalstu atbilstību šim lēmumam četru gadu laikā no dienas, kad tas stājas spēkā, un var lemt regulāri turpināt šādus izvērtējumus.

11. pants

Šis lēmums stājas spēkā 2000. gada 17. oktobrī.

10. pants

Luksemburgā, 2000. gada 17. oktobrī

Šo lēmumu piemēro Gibraltāram. Tādēļ, neierobežojot 2. pantu, Apvienotā Karaliste var to paziņot Padomes Ģenerālsekretariātam, kas ir FIU Gibraltārā.

Padomes vārdā —

priekšsēdētāja

É. GUIGOU
